

РЕШЕНИЕ

№ 11894

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4114** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от М. Д. К.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. Т. срещу Решение № 2153-21-53/19.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба вх. № 1012-21-241/06.03.2024г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/6 от 23.01.2024г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. Излага съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане. Счита, че в нарушение на материалния закон е определена неправилно началната дата на отпускане на пенсията на К.. Претендира за начална дата на изплащане на пенсията от 17.02.2020г. – дата на първото заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, а не посочената в обжалваното разпореждане – 12.12.2020г. Моли съда да отмени оспорения административен акт и да върне преписката на административния орган със задължителни указания за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Т., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С.-град чрез процесуален представител юрк. В., оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна и доказана.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: По данни от пенсионната преписка на жалбоподателката, със Заявление №2212-21-458/29.11.2019г. К. е поискала потвърждение на осигурителни периоди положени на територията на Република Гърция. На 02.12.2019г. е изпратено искане за признаване на стаж до гръцката институция с формуляр E001 BG. Към заявлението жалбоподателката представя гръцки документи и четливо попълнен формуляр E207.

На 17.02.2020г. К. е депозирала Заявление с вх. № 2113-21-788, с което е направила искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е приложила изискуемите документи съгласно чл. 2 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ за преценка правото на пенсия. По този повод на 26.02.2020г., 27.11.2020г., 20.04.2021г. и 07.12.2022г. отново са изпратени искания до компетентната гръцка институция за потвърждаване на осигурителни периоди.

На 18.08.2023г. чрез „Електронен обмен на социално осигурителна информация между България и ЕС“ и по повод подадено заявление от жалбоподателката за изпращане на напомняне до Гърция, отново е изпратено искане до гръцките институции, за които действия К. е била уведомена. Напомнителните искания са изпратени на 12.01.2024г. и на 13.03.2024г.

Към датата на подаденото заявление – 17.02.2020г. жалбоподателката е на възраст 54 години, 04 месеца и 03 дни. Въз основа на представените документи и на данните в регистъра на осигурените лица, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителен стаж на територията на РБългария на М. К. към датата на заявлението в размер на както следва:

-осигурителен стаж от втора категория труд-22 години, 00 месеца и 04 дни

-осигурителен стаж от трета категория труд-10 години, 04 месеца и 20 дни или общ осигурителен стаж съгл.чл.104 от КСО превърнат към трета категория труд-37 години, 10 месеца и 25 дни.

Сборът от възрастта и осигурителния й стаж е 92 /54г.04м.03д.+37г.10м.25д=92г.02м.28д./

На М. К. не е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст към датата на заявлението-17.02.2020г., тъй като не изпълнява условията на чл.68, ал.1-2 от КСО и на чл.69б, ал.2 от КСО. Съгласно чл.68, ал.1-2 от КСО тя има изискуемия осигурителен стаж от 35 години и 10 месеца, но няма навършена възраст 61 години и 06 месеца, съгласно чл.69б, ал.2 от КСО жалбоподателката има стаж на втора категория, има навършена възраст 54 години и 04 месеца, но няма сбор от осигурителен стаж и възраст-94.

С Разпореждане №[ЕГН]/6 от 23.01.2024г. на ръководител ПО е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл.69б, ал.2 от КСО вр. Регламент на Съвета /ЕО/ №883/2004г., считано от 12.12.2020г. К. обжалва постановеното разпореждане с жалба вх. № 1012-21-241 от 06.03.2024г., като счита, че неправилно й е отпусната пенсия не от датата на подаване на заявлението за това, а 10 месеца по-късно -12.12.2020г.

След обжалване на Разпореждане №[ЕГН]/6 от 23.01.2024г. на ръководител ПО по административен ред е постановено процесното Решение №2153-21-53/19.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което жалбата е оставена без уважение.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО. Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – длъжностно лице по пенсионно осигуряване в НОИ.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО.

Относно съответствието на оспореното решение с материалния закон съдът намира следното:

В настоящия случай липсва спор по делото, а и това се установява от събраните по делото доказателства, че с подадено от М. К. заявление от 17.02.2020г. същата е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочила, че е придобила осигурителен стаж и във Република Гърция, който желае да ѝ бъде зачетен.

Съгласно чл.68, ал.1-2 от КСО жените придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2020 г. при навършени 61 години и 06 месеца и осигурителен стаж 35 години и 10 месеца.

На основание чл.69б, ал.2 КСО за 2020 г., лицата които са работили 15 години при условията на втора категория труд могат да се пенсионират, ако отговарят на изискванията за сбор от осигурителния стаж и възрастта - 94, но не по-рано от 54 години и 04 месеца навършена възраст за жените.

На М. К. не е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от датата на заявление - 17.02.2020 г., тъй като не изпълнява условията на чл.68, ал.1-2 КСО и на чл.69б, ал.2 КСО, а именно: Съгласно чл.68, ал.1-2 КСО - има изискуемия осигурителен стаж от 35 години и 10 месеца, но няма навършена възраст - 61 години и 06 месеца. Съгласно чл.69б, ал.2 КСО-има изискуемия стаж от втора категория, има навършена възраст - 54 години и 04 месеца, но няма сбор от осигурителен стаж и възраст -94.

Проведена е процедура по обмен на данни с гръцката компетентна институция като въпреки многобройните искания и напомнания отговор от Гърция не е получен.

С разпореждане №[ЕГН]/6 от 23.01.2024 г. на ръководител „ПО“ оспорено в настоящото производство е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл.69б, ал.2 от КСО и във връзка с Регламент на Съвета (ЕО) №883/2004 г., считано от 12.12.2020 г.

В случая е установено, че жалбоподателката няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст към дата на заявление -17.02.2020 г. По повод на това е отпусната пенсия по условията на чл.69б, ал.2 КСО към дата, към която М. К. окръгля изискуемия сбор от възрастта и осигурителния стаж, а именно 94. Пенсията е отпусната само от положен стаж на територията на Република България, тъй като към този момент няма потвърден стаж от компетентната гръцка институция. Стажът и

възрастта са определени до окръгляне на изискуемия сбор за придобиване право на пенсия -94, както следва:

- Осигурителен стаж от първа категория труд - 00 години 00 месеца 00 дни.
 - Осигурителен стаж от втора категория труд - 22 години 00 месеца 04 дни.
 - Осигурителен стаж от трета категория труд - 11 години 03 месеца 27 дни,
- които след преобразуване по реда на чл. 104 от КСО възлизат на общо 38 години, 10 месеца и 02 дни.

Към датата на отпускане на пенсията - 12.12.2020 г., М. Д. К. е навършила възраст 55 години, 01 месеца и 28 дни.

Сборът от възрастта и осигурителния ѝ стаж е 94 (55 г. 01 м. 28 д. + 38 г. 10 м. 02 д = 94г. 00 м. 00 д.).

В обжалваното от госпожа К. разпореждане №[ЕГН]/6 от 23.01.2024 г. изрично е вписано, че пенсията се отпуска от дата на окръгляне на сбора от възрастта и осигурителния стаж -94, а именно от 12.12.2020 г.

Също така е вписано, че така отпуснатата пенсия ще бъде преразгледана след потвърждаване на осигурителните периоди положени на територията на Гърция.

Поради факта, че към момента на депозиране на заявлението няма потвърден стаж от гръцка страна е отпусната пенсия с „фиктивна“ дата, а именно 12.12.2020г., която не е окончателна и подлежи на преразглеждане след получаване на отговор от Р Гърция.

Предвид наличието на осигурителен стаж, придобит от лицето на територията на Гърция, в случая приложимо законодателство се явява Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г. В чл. 6 от Регламент 883/2004 г. е прието сумиране на осигурителните периоди - когато правото на обезщетение по законодателството на една държава-членка зависи от завършването на периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или периоди на пребиваване, обезщетенията следва да се отпускат, като се вземат предвид такива периоди, завършени съгласно законодателствата на други държави-членки, все едно, че са периоди, завършени съгласно прилаганото от нея законодателство. Това означава, че за лицата, които имат осигурителен стаж, придобит съгласно българското законодателство и съгласно законодателството на други държави-членки, ако българският осигурителен стаж не е достатъчен, за да възникне право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 6 от Регламент 883/2004 г. се взема предвид и осигурителният стаж, придобит съгласно законодателствата на другите държави-членки. Същият смисъл е заложен и в чл. 12 от Регламент 987/2009 г., приет за установяване процедурата за прилагане на Регламент /ЕО/ № 883/2004 г. за координация на системите за социална сигурност. В т. 1 от чл. 12 е посочено, че за целите на прилагането на член 6 от основния регламент /Регламент 883/2004 г./ компетентната институция се свързва с институциите на държавите-членки, чието законодателство също се е прилагало спрямо съответното лице, с цел установяване на всички периоди, завършени съгласно тяхното законодателство, което в настоящия случай е направено. По аргумент от т. 2 на чл. 12 от регламента по прилагане е предвидена възможност съответните периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на държава-членка, да се прибавят към тези, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, доколкото това е необходимо за целите на прилагането на чл. 6 от основния регламент.

Следва да се подчертае, че посоченото сумиране на периоди е само за придобиване правото на пенсия, докато изчисляването на размера на пенсията е по реда на чл. 52 от

Регламент 883/2004 г., според чиято ал. 1, б.,б“ в случаите на необходимо сумиране на периоди за придобиване право на пенсия се определя пропорционален размер на пенсията, който е съобразно съотношението на българските осигурителни периоди към общия сумиран осигурителен стаж. В тази хипотеза първо се изчислява размер на пенсията, който лицето би получило, ако всички осигурителни периоди - в случая включително и гръцките, са придобити съгласно българското законодателство. По този начин се определя т. нар. теоретичен размер, въз основа на който се изчислява действителният, пропорционалният размер на пенсията. При изчисляването на пропорционалния размер на обезщетението е приложима императивната разпоредба на чл. 56, ал. 1, т. „в“ от Регламент №883/2004г., според която, ако законодателството на държава членка предвижда обезщетенията да се изчисляват на база доходи, осигурителни основи, индексации, заплати, други суми или комбинация от тях /средни, пропорционални, фиксирани или начислени/, компетентната институция определя базата за изчисляване на обезщетенията в съответствие само с осигурителен период, завършен съгласно прилаганото от нея законодателство. С други думи - по силата на коментирания приложим в случая правен ред придобитите на териториите на различни държави-членки периоди се сумират само за придобиване на право на пенсия, докато действителният, пропорционалният размер на пенсията, който получава правоимащото лице, се изчислява само за българския осигурителен стаж.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), осигурителен стаж, придобит извън страната, се зачита съгласно разпоредбите на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност. Този стаж се зачита след потвърждаването му по установения ред от компетентната институция на съответната държава. В настоящия случай не е налично потвърждаване на положения осигурителен стаж в Гърция, а и не са представени надлежни документи и правилно административния орган не ги е зачел при определяне на пенсията на жалбоподателката. Едва след потвърждаването му за административния орган възниква задължението същият да бъде взет предвид както за изчисляване на размера на пенсията, така и за определяне на началната дата на отпускането ѝ.

От изложеното следва, че оспорваният административен акт – Решение № 2153-21-53/19.03.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/6/23.01.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с действащите материалноправни разпоредби на националното законодателство и отговаря на изискванията на правото на ЕС.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 80 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. К.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. Т. срещу Решение № 2153-21-53/19.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба вх. № 1012-21-241/06.03.2024г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/6 от 23.01.2024г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА М. Д. К.-ЕГН-[ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: